Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

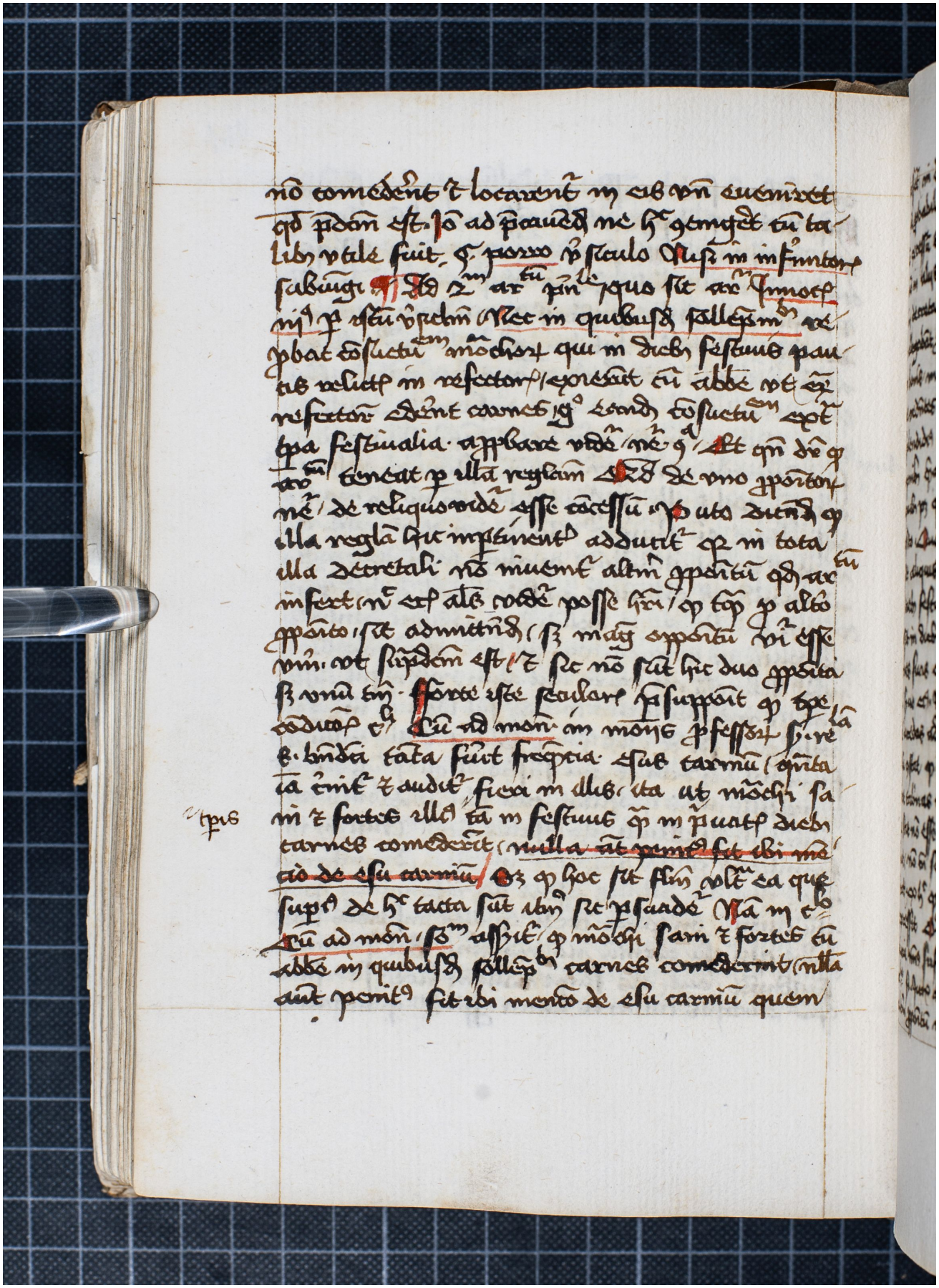

nō comedent et locarent in eis vn̄ eueniret
qd pdōn est. sō ad pcauēdū ne hc gemiscet cū ta
libus vtile fuit. q. porro ōsculo usq; in finem
subiungit. ¶ Ad 2m ar cū pin̄ quo sit arc̄ Innotes
nīd p esu ōsum. Nec in quibusq; sollēpnīb; ne
ybat cōsuetū mōchis qui in diebus festis pau
cis relictis in refectorio cōmedebant cū abbe vel eis
refectōr. dēbent carnes. q. d. sicut cōsuetū est
tpa festiualia. appbare vide. ne. q. Set qn̄ de q
ro cū tenetur p illa regula. Ad de vno ipōtes
ne. de reliquis vide esse cōcessū in ipo uto dicūt q
illa regula sic intelligenda adduxit. qr in tota
illa decretali nō inuenit altū ipōtū qd ar cū
inserit. nī ers alis vide posse fieri. q. tōp p alto
ipōto. set admittūt. q. mag ipōtū vi esse
vnū. vel siqdem est. et sic nō sunt hic duo ipōta
q. vnū tū. Forte iste secularis presupponit q tpe
codiuos et cū ad mon̄ in mons p fessis fieri
et. tūdi tata fuit frequētia. et sunt carnū quāta
ta emit et audit fieri in illis. ita ut mōchi sa
in et fortes illi tā in festiuis q̄ in p̄uatis diebus
carnes comedēt. ~~nulla aut penitus fit ibi mō~~
~~cio de esu carnū.~~ Dz q hoc sit sīm volū ea que
supra de hc tacta sūt ibi sic p̄suade. Nā in e lo
cū ad mon̄. sō assīt. q mōchi sani et fortes cū
abbe in quibusq; sollēp̄b; carnes comederint. nulla
aut penitus fit ibi mentio de esu carnū quem

tpus